

[Camma Larsen-Ledet.]

Jeg anbefale det fremsatte lovforslag. Jeg gør det med den begrundelse, at jeg finder det ganske rimeligt, at den forspiring, der nu foregår i tre af undervisningsministeriets nedsatte udvalg, nemlig det pædagogiske arbejdsudvalg for ungdomsskoler, aftenskoleudvalget og udvalget for fritidsforanstaltninger m. v., også får den fornødne vækstperiode. Jeg kan altså anbefale, at revisionen af loven udskydes til folketingsåret 1965-66.

Poul Hartling: Tilslutning.

Edv. Jensen: Også jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til lovforslaget.

Helveg Petersen: Jeg kan på det radikale venstres vegne give tilslutning til udsættelse af revisionen.

Poul Dam: Vi fra vor side glæder os til, at der med tiden kommer et virkeligt forslag til ændring af denne lov og kan foreløbig give tilslutning til, at revisionen udskydes. Der er dog et spørgsmål, jeg gerne vil benytte lejligheden til at stille den højtærede undervisningsminister. Loven her drejer sig ikke alene om ungdomsskoler, aftenskoler og fritidsforanstaltninger, men også om efterskoler. Inden for efterskolerne har der i de senere år været en kraftig debat om, hvorvidt man kan forberede til den afsluttende prøve, som i folkeskolen findes i 9. klasse, idet der i den nugældende lov ikke er nogen dispensationsmulighed for ministeren til at give adgang til en sådan undervisning. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han ikke mener, det er rimeligt at få indført en sådan dispensationsmulighed for de mange, moderne indstillede efterskoler, der gerne vil benytte sig af den.

Bækgård: Da lovforslaget kun går ud på at udskyde revisionen i et år, er der vel egentlig ingen grund til en større debat, især da den højtærede minister ifølge den skriftlige fremsættelsestale håber at kunne fremsætte et egentligt revisionsforslag af loven sidst i denne samling. Det synes jeg er en helt rigtig tanke, især da vi til den tid vil have et bedre grundlag for en debat på baggrund af de tre udvalgs betænkninger,

som ifølge bemærkningerne til lovforslaget vil foreligge til den tid.

Jeg vil dog gerne allerede nu takke den højtærede minister for de udtalelser, som ministeren er fremkommet med, om uddannelse af 8.-9.-10. skoleårs elever. Jeg tror, det er meget værdifuldt, at der er frihed for elever og forældre til at vælge den skoleform, den enkelte mener passer bedst, og jeg er glad ved at erfare, at den højtærede undervisningsminister meldte fra, da der på Nordisk Råds møde i Reykjavik for nylig fra norsk og svensk side kom ønsker frem om et obligatorisk 8. og 9. skoleår. For hvad bliver resultatet, såfremt sådanne ønsker realiseres? Ja, det har den svenske undervisningsminister efter min mening dygtigt og præcist givet udtryk for i nogle betragtninger, som bl. a. er gengivet i Finanstidende nr. 20 fra den 12. februar 1965, hvor han med udgangspunkt i en omtale af det stærkt voksende antal unge, der i disse år strømmer til de svenske gymnasier, opfordrer til et helt ændret syn på den akademiske uddannelse. Den svenske undervisningsminister siger — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Sverige er øjensynlig på vej ind i en kraftig overproduktion af højere uddannede akademikere . . . Eftersom ikke alle svenskere kan blive læger, civilingeniører eller videnskabsmænd, selv om de uddanner sig til disse beskæftigelser, fører den forudsete udvikling nødvendigvis til, at mange akademisk uddannede må lade sig ansætte i stillinger som almindelige arbejdere eller funktionærer.“

Der kunne være god grund til at citere mere af udtalelserne, men da forretningsordenen ikke tillader det, skal jeg slutte her.

Jeg synes, at de synspunkter, den svenske undervisningsminister har gjort gældende, ganske godt understreger betydningen af den frihedslinje, som den højtærede undervisningsminister ønsker at følge, hvad angår de aldersklasser, som især har berøring med ungdomsskolen. For skal først alle til at have 9 obligatoriske skoleår, vil tilgangen til videreuddannelse absolut stige, og det vil efter min mening være en samfundsmæssig fejlinvestering, såfremt f. eks. den mand, der skal passe og udfylde arbejdet ved en betonblandemaskine, har en studentereksamen.